

ΜΟΥΣΙΚΗ

Στὴ Δδα Διλή Σ.

Σάν ἀπὸ μαζρινὲς τοῦ πόθου χῶρες
μὲ γλανόξανθες βουνοκορφές,
ποὺ δὲ γνωρίζαινε ποτέ τους μπόρες,
παρὰ μείνιν πρωτόβγαλτες κι ἀγνές.

Σάν ἀπὸ κάποιας αἵρας ὑπερούσιας
τὰ αἰθεροπάφθυνα, γιγάντια στῆθι,
μὲ τὴ φωνὴν ὀλόγεμα τῆς πλούσιας
ζωῆς — ποὺ καθὼς λυτρωμὸς ξέχυθη. —

Σάν ἀπὸ κάποιου θείου παιδιοῦ τὰ χεῖλη
τὰ μεροβύζαχτα, τ' ἀριμονικά,
καλὰ μπρὸς στῆς γλυκειᾶς ζωῆς τὴν Πύλη
— ἔνα οὐνάκι ποὺ γκρεμινὸς νιζῆ. —

Ἡ ὀλόξανθη φωνούλα σου, ἐροσάτη,
τρεμουλιαστή, σὰ φῶς χαρταγινώ-
γενοῦρισμα σὲ πουπουλένιο γάτι-
ξυπνημὰ νέας ζωῆς, παντοτεινὸ !

Τῆς Κολοσύνης ἡρεμὴ φρεγάτα,
Δροσοσταλίδας ἀπαλὴ τρεμουῖλα.
Τοῦ δνείρου τοῦ ὀλοζώντανου σονάτα,
Νοσταλγικὴ τῶν πόθων μας φωνούλα.

Σμύρνη, Ἰούνιος 1921.

ΠΑΥΛΟΣ Γ. ΦΩΦΡΟΣ

ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ

Στὴ Σύρα. Βιβλιοπωλεῖον Γεώρ.
Σταθοπούλου (Πρακτ. Ἐφημε-
ρίδων). Γίνονται καὶ εὐκολίες
στὴν πληρωμὴ μὲ βδομαδιατί-
κες δόσεις.

Στὴ Σμύρνη: Βιβλιοπωλεῖον Λ.
Ι. Στυλιανοπούλου (Δίοδος Εὐ-
αγγελικῆς Σχολῆς ἀριθ. 24).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ

Χαλεπλῆ 34

εἶναι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ Βι-
βλιοπωλείου» στὴ Σμύρνη.

Ὡστε οἱ Συνδρομητὲς τοῦ Νουμᾶ καὶ
οἱ πελάτες τοῦ Βιβλιοπωλείου μποροῦν ν' ἀ-
πευθύνωνται σ' αὐτὸν γιὰ κάθε παραγγε-
λία καὶ πληροφορία.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

* Κ. Μὴ βιάζεσαι.—κ. Ε. Β. Γράφεις ἀκριτὰ καλὰ.
Στείλε μας κανένα ἄλλο μὰ καὶ τάληθινὸ σου τῶνομα.—
κ. Γ. Φιλ. Τὸ «Λυχνάρι» τῆς σοφίας δὲ φέγγει καὶ τόσο
καλὰ. Καθάρισέ του λίγο τὸ φυτίλι.—κ. Π. Μπ. Τὸ τρα-
γουδάκι καλούτσικο καὶ δείχνει πὺς θὰ μπορέσεις μὲ τὸν
καιρὸ νὰ γράφεις καὶ καλύτερα. Περιμένουμε τὸ τρα-
γουδί τῆς Πέργαμος.—κ. Δ. Δελακ. Ὁ Φιλ Λεμ. εἶναι ὁ
Φιλ. Λεμ ὅπως καὶ λόγου σου εἶσαι κείνος ποῦσαι. Ἡ
διεύθυνσή του εἶναι «Mercure de France» Παρίσι. Ὁ
«Τίμ, ἄνθρ. κτλ.» θὰ δημοσιευτεῖ ἀργότερα.—κ. Κ. Τζ.
Ἀνάβεις, χρυστιανέ, δίχως λόγο. Τέλος πάντων ἤρθη ἡ πα-
ρεξήγηση καὶ γιὰ σου.—κ. Μιχ. Γεωρ. Νὰν τοὺς ἀπαν-
τήσεις τὰ ἴδια. Δηλ. πὺς πρέπει κ' ἴδιοι νὰ διαβάσουν
πρῶτα καὶ ὕστερα νὰ βγάζουν περιοδικὰ καὶ νὰ συμβου-
λεύουν ἄλλους. Μὴν ἀπογοητεύεσαι. Γράψε καὶ θάρθουνε
μοναχὰ τοὺς τὰ ὁμορφα τραγουδία.—κ. Κ. Ρηγ. Δὲ μᾶς
περισεύει καιρὸς γιὰ νὰ μπαῖνουμε σὲ καθέκαστα. Γενικά
μιλάμε πάντα. Γενικὸ μίλημα πάντα. Ἔχουμε σωρὸ
γράμματα μπροστά μας. Πὺς νὰν τὰ προφτάσουμε; Τὸ
«Πάνω στὰ βράχια» δὲν εἶναι ἀσκημὸ. Τάλλο ποὺ θὰ γρά-
φεις, ὁρισμένα θάναυ καλύτερο.—κ. Μ. Ε. Ε. Σάν ἀρχι-
νῆς μὲ τὸ «Ἡμῶν» εἴκοσι χρόνον παιδί... πὺς ἔχεις τὴν
ἀπαίτηση νὰ προχωρήσουμε;—κ. Κ. Δ. Πεκ. Οὔτε τώρα
καί... «Περπάτα»!—κ. Κ. Τσ. Πολὺ καλὰ καὶ τὰ δύο μὰ
ἀπαραίτητο νὰ μᾶς ἐμπιστευτεῖς πρῶτα τάληθινὸ σου τῶ-
νομα.—κ. Ἀπ. Ν. Μαγ. Καλὴ ἡ «Βάβω».—κ. Φ. Τζ.
Μὰ γιὰ νὰ μαλλώνει μὲ τῆς νύχτος τὸ ἀγέρι

τοῦ Μαῖου ὁ ψάλτης τ' ἀηδόνι
ποὺ στὸ δάσος γλυκὰ λαρυγγίζει;

Χώρισέ τους, χρυστιανέ, μὴν ἔρθουν καὶ στὰ χέρια! —κ.
Σμολ. Καλὰ καὶ τὰ δύο, παραπονιάρη, καὶ θὰ δημοσιευ-
τοῦν.—κ. Γ. Καμ. Λεῖπουν τέσσερις στίχοι γιὰ νάναί σο-
νέττο. Πρόσεσέ τους. κ. Μπ. Ἀργος. Πρῶτα πρῶτα
συβούλεψε τὸ φίλο σου νὰ μὴ γράφει μεγάλα τραγουδία
καὶ δεύτερο νὰ μάθει νὰ γράφει...τραγουδία.—κ. Μπολσ.
Καλὰ τοῦ τὰ λές, δικίο πέρα πέρα ἔχεις, μὰ ἄς τους νὰ
λένε. Αὐτοὶ ρεζιλεύονται.—κ. Α. Καπ. Τὰ «Μαῦρα μά-
τια» γλυκὰ εἶναι, πάντα σὰ μαῦρα μάτια, μὰ θέλουνε λίγο
καθάρισμα γιὰ νὰ βλέπουν καλὰ.—κ. Πάρη. Ἄλλο.—
κ. Ν. Γ. Κοτ. Τὸ δώσαμε στὸν Παρ νὰν τὸ διαβάσει καὶ
νὰν τὸ κρίνει.—κ. Ἀλ. Λιδ. Ὅχι καὶ τόσο καλὰ.—κ. Στ.
Σπ. Θὰ δημοσιευτεῖ.—κ. Ι. Παπ. Νὰν τοὺς ἐμπαίζεις καὶ
οὐ ποὺ δὲν εἶναι δημοτικιστὲς. Δημοσιεύουμε δὴ τὸ ἐπί-
γραμμά σου στὸ «Γαλατᾶ»:

Ἐνθάδε κεῖται γαλατὰς ἀπὸ τὸ Καρπενήσι
πουλοῦσε γάλα ἀγνότατο ἀπὸ τὴν...Κρόα Βρύση.

κ. Γ. Βαρ. Ἀσκημὴ ἡ «Τσιγγάνια» σου, σωστή Τουρκο-
γύφτισα.—κ. Μούση. Κάποιος μᾶς πληροφορεῖ, ποὺ ἤρθε
προχτὲς ἀπὸ τὴ Σύρα, πὺς ὁ διάσημος μπαρμπ'ροποιη-
τὴς καὶ Συριανὸς μαίτρ κ. Νάνος, διακηρύχτει πὺς ἔχει
γραμμένον στὸν κατάλογό του, ὡς μαθητὴ του, τὸν ὑπέροχο
Ἀθηναῖο ποιητὴ κ. Α. Κουλούκα.